

VÉGES ABELCSOPORTOK KELLER-TÍPUSÚ FAKTORIZÁCIÓJÁRÓL

SEITZ Károly

Budapesti Műszaki Egyetem, Közlekedésmérnöki Kar, Matematika Tanszék

Bevezetés

Legyen G véges abelcsoport. Egy $G = K_1 K_2 \dots K_n$ ($K_1, K_2, \dots, K_n \subseteq G$) egyenletet a G egy egyértelmű faktorizációjának nevezünk, ha G minden eleme egyértelműen $g_1 g_2 \dots g_n$ alakban írható ($g_j \in K_j, j = 1, 2, \dots, n$).

A következőkben *szimplexnek* nevezünk minden olyan komplexust, amelynek elemei $e, g, g^2, \dots, g^{\gamma-1}$, ($o(g) \geq \gamma \geq 2$). Ez a szimplex nyilván akkor és csak akkor csoport, ha a g elem rendje $o(g) = \gamma$.

O. H. Keller 1930-ban kimondott sejtésében [1] azt állította, hogy egybevágó kockák egyszeresen térfedő rendszere akkor is mindig oszlopozott, ha a kockák középpontjai nem alkotnak rácsot.

Minkowski [2] sejtése szerint az n -dimenziós euklideszi térben minden egyszeresen térfedő kockarács oszlopozott (azaz tartalmaz egész lapokkal illeszkedő kockapárt).

Hajós 1938-ban bebizonyította [3], hogy Minkowski sejtése a következő tétellel ekvivalens:

A G véges abelcsoport szimplex tényezőkre való faktorizációjában legalább az egyik tényező szükségképpen csoport.

Minkowski sejtését minden n -re Hajós 1941-ben bizonyította be [4].

Keller sejtésének Hajós által megadott csoportelméleti megfogalmazása [5] a következő: A G véges abelcsoport minden

$$G = K[a_1][a_2] \dots [a_n] \quad (1)$$

alakú faktorizációjánál, ahol K a G csoport komplexusa, az

$$[a_j] = (e, a_j, a_j^2, \dots, a_j^{\gamma_j-1}), \quad (j = 1, 2, \dots, n)$$

szimplexek közül legalább az egyik záróeleme, $a_j^{\gamma_j}$ ($1 \leq j \leq n$), előállítható két K -beli elem hányadosaként:

$$a_j^{\gamma_j} = k^{-1}k', \quad (k, k' \in K).$$

A következőkben a Keller-sejtéssel kapcsolatos egyes újabb eredményekkel foglalkozunk.

A Keller-sejtés bizonyított speciális esetei

A [6] tanulmányban Keller sejtésének a következő speciális esetekre vonatkozó bizonyítása szerepel:

1. A K komplexus csoport,
2. A K egyértelműen előállítható G -beli szimplexnek, illetve csak primszámú elemet tartalmazó $e \in K_1, e \in K_2, \dots, e \in K_m$ komplexusok szorzataként.
3. $n = 1, 2, 3, 4$.
4. G primhatványrendű ciklikus csoport.

A 2. eset bizonyításánál alapvető szerepet játszik Rédei tétele [9]:

Ha a $G = P_1 P_2 \dots P_m$ egyértelmű faktorizációnál $e \in P_j$ és a P_j ($j = 1, 2, \dots, m$) faktorok elemszáma primszám, akkor a P_1, P_2, \dots, P_m faktorok közül legalább az egyik csoport.

A Keller-sejtés egy általánosításáról

Ezután Keller sejtésének a következő általánosításával foglalkozunk:

Ha a G véges abelcsoportnak

$$G = K \cdot P_1 \cdot P_2 \dots P_m \quad (2)$$

egy egyértelmű faktorizációja, ahol $e \in P_1, e \in P_2, \dots, e \in P_m$ és P_1, P_2, \dots, P_m mindegyike csak primszámú elemet tartalmaz, akkor a P_1, P_2, \dots, P_m faktorok közül legalább az egyik olyan $[a]$, ($a \in G$) szimplexszel helyettesíthető, amelynek záróeleme előállítható két K -beli elem hányadosaként.

A [7] tanulmányban a fenti általánosított Keller-sejtést az 1., 2., 4. speciális esetekre vonatkozóan bizonyítottuk be.

Újabbán A. D. Sands [8] a Keller-sejtést mindazon ciklikus csoportokra vonatkozóan igazolta, amelyek rendje két primhatvány szorzata.

Irodalom

1. Keller, O. H.: Über lückenlose Erfüllung des Raumes mit Würfeln, J. reine und angew. Math. 163 231 (1930).
2. Minkowski, H.: Geometrie der Zahlen, Leipzig 1896—1910. p. 104—105.
3. Hajós, Gy.: Többméretű terek befedése kockarácscsal Mat. Fiz. Lapok 45, 171 (1938).
4. Hajós, G.: Über Einfache und mehrfache Bedeckung des n -dimensionalen Raumes mit einem Würfelgitter, Math. Zeitschrift 47 427 (1941).
5. Hajós, G.: Sur la factorisation des groupes abéliens, Casopis 74 157 (1950).
6. Seitz, K.: Investigations in the Hajós—Rédei Theory of Finite Abelian Groups, K. Marx Univ. Economics, Dept. Math., Budapest 1975 (MR 53 No. 655/1977)
7. Seitz, K.: On a generalization of Keller's conjecture, K. Marx Univ. Economics, Dept. Math., Budapest, 1978.
8. Sands, A. D.: On Keller's conjecture for certain cyclic groups. Proceedings of the Edinburgh Mathematical Society 22 17 (1979).
9. Rédei, L.: Die neue Theorie der endlichen abelschen Gruppen und Verallgemeinerung des Hauptsatzes von Hajós. Acta Math., Acad. Sci. Hungar. 16 329 (1965).

Dr. Seitz Károly egy. docens, a matematikai tudományok kandidátusa